

ligere Indskrænkning i den sociale Lovgivning som Alderdomsunderstøttelsesloven, Sygekasseloven, Arbejdsløshedskasseloven, Loven om Tilskuddet til Hjælpekasserne, Loven om Jord til Landarbejdere med mere; og Lovforslaget om Hjælp til Enker og Enkemænd er det endnu ikke lykkedes at føre gennem Rigsdagen. Vi anbefale i Stedet for at indskrænke de her nævnte Udgifter at nedsætte Kongens Løn til det af os foreslaaede, og vi føle os forvissede om heri at være i Overensstemmelse med det store Flertal af det danske Folk.

Der er saa meget mere Anledning til at nedsætte den Løn, der skal ydes til Kongen, som Danmark i saa Henseende i Øjeblikket staar som et af de Lande, der pr. Indbygger svarede det største Beløb. Se vi paa de sidste Regnskaber for Staterne, viser det sig, at Udgifterne til Løn til Statsoverhovedet pr. Individ for Danmarks Vedkommende have været 42 Øre, for Norges Vedkommende 40 Øre, for Grækenlands 36 Øre, for Østerrig-Ungarns 35 Øre, for Italiens 33 Øre, for Serbiens 30 Øre, for Spaniens 32 Øre, for Sveriges 29 Øre, for Ruslands 24 Øre, for Hollands 24 Øre, for Englands 23 Øre og for Belgiens 21 Øre. Og se vi hen til de Lande, der ere Republikker, viser det sig, at det er endnu langt mindre Beløb, der ydes aarlig til Regeringens Repræsentanter. Frankrig nøjes med $2\frac{1}{5}$ Øre pr. Individ; De forenede Stater med $\frac{1}{3}$ Øre og Svejts med $\frac{1}{4}$ Øre pr. Individ. Det vil altsaa ses, at det Beløb, der her foreslaas, i Virkeligheden ikke er lille i Forhold til, hvad der ydes i flere andre Lande.

Foruden den Pengeløn, der tillægges Kongen gennem Civillisten, tillægges der ham forskellige andre Ting, Slotte, Palæer, Inventar, Heste, Vogne m. m. Med Hensyn til de Slotte og Palæer, der stilles til Raadighed ved det foreliggende Lovforslag, anse vi det ogsaa for at være formaalstjenligt at indskrænke Antallet af disse en Del. Dersom nemlig Civillisten indskrænkes saaledes, som vi have foreslaaet, bliver Kongen naturligt nødsaget til, dersom han ikke har tilstrækkelig privat Formue, at indskrænke sin Hofholdning en Del, og der vil derfor neppe blive Brug for det Antal Slotte og Palæer, der efter Lovforslaget stilles til hans Raadighed. Vi foreslaa derfor, at Christian den Tiendes Palæ, Fredensborg Slot og Jagtslottet Eremitagen udgaa af Lovforslaget. Der bliver endda Slotte og Palæer nok tilbage til Kongens Brug, selv om Prins Valdemar beholder det, der for Tiden er ham overdraget.

Jeg anbefaler at vedtage de af os stillede Ændringsforslag, idet jeg er overbevist om, at det ikke vil bringe nogen som helst Forstyrrelse, og at den Besparelse, der derved indvindes, ikke vil komme til at skade nogen, ikke en Gang Kongehuset. Jeg er overbevist om, at hvis Kongehuset kommer til at leve under noget mindre — man kan gerne sige — fyrstelige Vilkaar, end det har gjort tidligere, dersom det kommer til at leve under saadanne Forhold, at dets Sædvaner komme det borgerlige Folks noget nærmere, end det har været hidtil, vil det sikkert ikke skade det Omdømme, Kongehuset kommer til at staa i. Og de, som ønske at bevare Kongemagten, ville ogsaa efter min Mening gøre klogt i at slutte sig til vore Forslag. Vi ere ikke Tilhængere af Kongedømmet, men ønske det ad lovlig Vej ophævet og afløst af Republikken, men saa længe Kongedømmet bestaar, ere vi selvfølgelig villige til at give en Løn, som er af en passende Størrelse, saaledes at Kongen som Landets Overhoved kan repræsentere Landet paa en værdig Maade.

Zahle: Som jeg udtalte ved det foreliggende Lovforslags første Behandling, er der formentlig ikke Anledning til fra den Side, jeg tilhører, at komme ind paa Principperne for Civillisten, da det kun er 6 Aar siden, en Ordning blev truffen paa dette Omraade. Men der var forskellige Ting, som man ikke kom til Klarhed over og fik endelig ordnet for 6 Aar siden, derunder Pensionerne til Civillistens Embedsmænd. Det er ikke rigtigt, naar den ærede Ordfører for Regeringspartiet her i Tinget (Pedersen-Nyskov) udtalte, at vi fra vor Side indtog en ny Stilling paa dette Punkt. Vi hævdede allerede for 6 Aar siden, at der burde træffes en endelig Ordning paa dette Punkt, og der blev ogsaa givet Løfte om, at Sagen skulde blive endelig ordnet, idet det er kedeligt, at der ved hvert Tronskifte skal være Forhandling angaaende disse Pensionsspørgsmaal. Men Løftet om Tilvejebringelse af en endelig Ordning blev ikke opfyldt, idet det Lovforslag, som blev forelagt, var aldeles ufyldestgørende. Det paa-lagde nemlig kun Staten Pligt, men tilvejebragte aldeles ikke en betryggende Ordning af Forholdet i øvrigt. Dertil kommer, at i alt Fald paa et enkelt Punkt blev den Omstændighed, at Staten kom til at udrede Pensionerne, aabenlyst misbrugt, idet der blev tillagt en enkelt Mand en Pension, som var aldeles uforholdsmæssig